

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/246/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617206743
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4617206743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej, a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX U. . o zaplatenie sumy 813,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 14. augusta 2018 č.k. 4Csp/226/2017-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 558 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 05.07.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 38 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, 11, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2 písm. j), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

1.2. Konštatoval, že medzi sporovými stranami bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere na sumu 780 eur. Považoval za nesporné skutočnosti tvrdené žalobcom, ktorý v žalobe uviedol, že žalovaný čerpal z úveru sumu 780 eur a z tejto zaplatil splátkami iba časť v sume 222 eur a keďže si riadne neplnil povinnosti došlo k okamžitej splatnosti úveru. Uviedol, že predmetná zmluva bola zmluvou spotrebiteľskou, preto pri jej skúmaní prednostne použil ustanovenia Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. Zistil, že predmetná zmluva neobsahuje celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

1.3. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru zistil, že so spotrebiteľom bola uzavretá aj dohoda o poskytnutí služby, podľa ktorej mal spotrebiteľ okrem riadnych splátok na revolvingový úver vo výške 24,66 eura mesačne platiť aj ďalšie splátky na základe dohody o poskytnutí služby po 17,97 eura mesačne. Teda v skutočnosti mal každý mesiac uhradiť splátku vo výške 42,63 eura po dobu 42 mesiacov a navyše mal zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 78 eur. Preto celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť predstavovala sumu 1.868,46 eura. V zmluve o revolvingovom úvere a v oznámení veriteľa bola však uvedená nesprávna suma 1.113,72 eura. Poukázal na ustanovenie § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa

rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, a pričom podľa písm. g) do celkových nákladov spotrebiteľa patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Preto v prípade žalovaného mali byť do celkovej čiastky, ktorú musel zaplatiť započítané aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby.

1.4. Uviedol, že náklady spotrebiteľa spojené s dohodou o poskytnutí služby správne mali byť zohľadnené aj pri výpočte RPMN, čo sa v tomto prípade zjavne nestalo, keďže podľa zmluvy RPMN predstavovala 25,66 %, pri zohľadnení nákladov zaplatených spotrebiteľom podľa dohody o poskytnutí služby bola RPMN 88,14 %. Teda v zmluve o revolvingovom úvere bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa.

1.5. Dospel k záveru, že uvedené nedostatky majú za následok, že spotrebiteľský úver sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov. Preto bolo povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu poskytnutú vo forme úveru 780 eur, z ktorej uhradil iba časť vo výške 222 eur, rozdiel predstavoval sumu 558 eur, v ktorej časti žalobe vyhovel. Zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 558 eur od 05.07.2015 do zaplatenia, keďže žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením zvyšku pohľadávky po jej zosplatení. Vo zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie sumy 558 eur.

1.6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa úspechu sporových strán, pričom žalobca mal úspech do výšky 69 % a žalovaný do výšky 31 % a preto pomerný úspech žalobcu predstavoval 38 % (69- 31). Uviedol, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

2.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmenil, žalobe v uvedenej časti vyhovel a priznal mu náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Dôvodil ustanovením § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku.

2.2. Poprel, že by nezapočítanie odplaty za uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb malo spôsobiť nesprávnosť výpočtu RPMN. S poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. tvrdil, že uzatvorenie predmetnej dohody bolo dobrovoľné, rovnako tiež následné platenie pravidelného mesačného poplatku, preto bolo vylúčené, aby takáto odplata bola zahrnutá do celkových nákladov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43CoSr/1/2018. Tvrdil že uvedenie údaju o výške celkovej čiastky úveru bolo v zmluve vymedzené správnym spôsobom, nakoľko údaje o mesačnej platbe v bode 6 odlišujú platbu mesačnej splátky úveru so zahrnutím poplatku za uzatvorenie dohody, ak bude uzatvorená, od výšky pravidelnej mesačnej splátky úveru, čo potvrdzuje dobrovoľnosť tohto dojednania, v rozsahu: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb), mesačná splátka - vrátane úrokov. Preto tvrdil, že závery súdu prvej inštancie vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6.1. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 813,72 eura s príslušenstvom. V žalobe tvrdil, že uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere, na základe, ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 708 eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 24,66 eura v termínoch podľa splátkového kalendára. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri prvej splátke, do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 222 eur. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6.2. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný dňa 22.12.2014 uzavrel so žalobcom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 780 eur

a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v 42 mesačných splátkach po 24,66 eura. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá vo výške 18,07 % a RPMN vo výške 25,66 %. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vyčíslená na sumu 1.113,72 eura. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 22.12.2014 mal žalovaný okrem splátky vo výške 24,66 eura uhrádzať aj splátku podľa dohody o poskytnutí služby vo výške 17,97 eura mesačne, preto výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru a splátka podľa dohody o poskytnutí služby) bola 42,63 eura mesačne.

6.3. Súd prvej inštancie žalobe čiastočne vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 558 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania od 05.07.2015 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 38 %. Na základe odvolania žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti a v časti trov konania predmetom skúmania odvolacím súdom.

7. Podľa 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

8. Podľa 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Podľa 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

10. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní žalobcu preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, a dôvody odvolania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že ročná priemerná miera nákladov uvedená v zmluve bola uvedená nesprávne v neprospech žalovaného spotrebiteľa, z dôvodu nezapočítania nákladov, ktoré vznikli žalovanému na základe dohody o poskytnutí služby v sume 754,74 eura, a ktoré považoval za náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil aj absenciu údaje o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť, v zmluve o revolvingovom úvere, a ktorá ani v oznámení žalobcu nebola uvedená súčtom oboch relevantných súm, tvoriacich záväzok žalovaného v súvislosti s poskytnutím predmetného úveru. Na základe uvedeného dospel k záveru, podľa ktorého bol poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách konania, vzhľadom na pomerný úspech žalobcu. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok v napadnutej časti dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov rozsudku v napadnutej časti ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Základom odvolania žalobcu bolo tvrdenie, podľa ktorého uzatvorenie dohody o poskytovaní služieb a následné platenie pravidelného mesačného poplatku bolo dobrovoľné, preto bolo vylúčené, aby takáto odplata bola zahrnutá do celkových nákladov úveru. S uvedeným tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu odplata podľa „Dohody o poskytovaní služieb“ mala byť zahrnutá do celkových nákladov úveru, keďže priamo súvisela s úverom. O tom svedčí skutočnosť, že uvedená odplata v sume 754,74 eura, ako i jej jednotlivé splátky, boli zahrnuté do oznámenia žalobcu o schválení úveru. Používaním takýchto praktík spoplatňovaných nad rámec odplaty úveru a RPMN dochádza ku skresľovaniu skutočných nákladov spotrebiteľa spojených s úverom a k uvádzaniu RPMN v zmluve vo výške, ktorá je v neprospech spotrebiteľa.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súd prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).